

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

S. Teresia Virgo, magnæ S. Ignatij gloriae causa extitit. Cap. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

puerum cuiusdam infidelis: Malacæ filiam cuiusdam recens ad Christum conuersi: Bembari puerulum quendam; alterum Comorini: Panicali quendam qui per diem extinctus iacebat: Antonium Mirandam propè Manaparum: Malacæ filiam cuiusdam quæ iam per tres dies sepulta & humo obruta fuerat: Filium Malometani Saranguj, qui triduum sub aquis demersus extiterat, similiter vitæ restituit; vt omnitram alios ab eo adhuc viuente suscitatos.

Post mortem totidem ferè mortuos suscitauit. Sanè in Processibus pro Canonizatione factis, circiter viginti quinque mortui ad vitam ab eo reuocati leguntur. Sæpius cæcis visum restituit, energumenos liberauit: quàm plurimos desperatos à medicis sanauit, leprosos mundauit, maris tempestates sedauit, naues à naufragio eripuit, claudis gressum reddidit, paralyticis sanitatem. Multa futura verissimè prædixit, cogitationes cordium introspectit, occulta & absentia certò cognouit. Pluribus in locis valdeque distantibus, eodem temporis momento, sese videndum præbuit. Diuersarum gentium linguis quas ante non didicerat, ita expedite, aptè, & eleganter loquebatur, ac si apud eos populos natus educatusque esset. Contigitque nõ raro, vt dum apud circumfusam multitudinem diceret, variarum nationum homines illum audierint, suã quisque linguã eodem tempore loquentem. Contigit etiam, vt vnã responsione, diuersis ethnicorum interrogationibus satisfaceret. Tanto Dei desiderio & amore rapiebatur, vt sæpè ardente vultu, flagrantibus oculis, atque in cælum defixis, diuinitus attolleretur à terra, ac cælesti superaffluente lætitiã, exclamare dulcissimè cogeretur: *Sat est Domine, Sat est.* Aquam maris salis in multis valis nauis, factò signo Crucis, dulcem reddidit. Cùm Crucifixũ æneum quem è collo detraxerat, ad sedandam maris tempestatem, in mare demersisset, & casu amisisset, sequenti die in litore deambulans, vidit cancerum marinum, Diuinã vi, illum ipsum Crucifixum chelarum moribus ad se adferentem, eumque cum recepisset, cancer illicò in mare, vnde exierat, se recepit.

Multis alijs miraculis editis, omni virtutum genere clarissimus diem obiit Anno Domini 1552. 2. Decemb. in insula Sanciano propè Sinas. Corpus eius multo post mortem integrum inuentum est, etsi nec exenteratum esset, nec villo oleo delibutum, quin etiam viua in calce sepultum. Quin etiam multis post obitum mensibus, viuidum, succo & viuo colore plenum, molle ac tractabile apparuit, & odorem mirificum ex se effundens, & nonnunquam etiam sanguinem. Ideoque statim ab obitu pro Sancto haberi & coli cæpit, non à Christianis tantum, sed etiam ab ethnicis, crescente præsertim in dies magno miraculorum diuersi generis nu-

mero. Constat enim ex Processibus pro eius Canonizatione factis, plures mortuos ab eo esse post mortè resuscitados: Plures lampades ante eius imaginem sine oleo, sola aqua lupercinã artisse, ac si oleum continerent. Nonnunquam, extinctas, per se sine vlla ope humana ignem concepisse, varios à lepra, paralyti, cæcitate, diftenteria, canceris, vlceribus, alijsque morbis aut desperatis, aut incurabilibus per eum, eiusque vel reliquias, vel imagines, liberatos.

Hic tantus vir, Indiarum Apostolus merito appellatus, tanto cultu prosequēbatur sanctum IGNATIUM, vt quoties eum coram domesticis nominaret adhuc viuētem, vel Sanctum, vel Beatum appellaret: dum verò litteras ad eum scriberet, genibus flexis præ reuerentia id faciebat, & in reliquiariã thecã, nomen IGNATI adhuc viuētis, tanquam reliquiã Sancti alius magni, ex eius ad se epistola excissum, ferebat: ab eius consilio ac directione, instar pueruli totus pēdebat, eximiam de IGNATI sanctimoniam & prudentiam opinionem fouens, & in omni occasione demonstrans. *Quæ verba*, inquit in re simili S. Chrysostomus Hom. 1. ad popul. *omnem ipsius virtutem demonstrare sufficiunt: Sanctorum enim iudicia, nec ad gratiam, nec ad inimicitiam sunt, sed ab omni sunt dubitatione libera, &c.*

CAPVT DECIMVMNONVM.

Sancta Teresa Virgo, magna Sancti Ignatii gloria causa extitit.

SI gloria Patris est filius sapiens, teste Scriptura; magnæ S. IGNATI gloria causa fuit, Virgo SS. Teresa, PP. Carmelitarum Disceptatorũ Illustrissima Fundatrix, excellentissimis virtutibus, ac plenè Heroicis splendida, intimã Christi consuetudinem, per euertissimã contemplationis gradus experta: mysticæ Theologiæ scriptione mirabilis: summorum laborum patientiã clarissima; Carmeli reformatione, orbe toto laudatã; à Christo in Sponsam acceptã; præ Diuini amoris impetu, sæpè extasim passa; ignito Cherubini spiculo, præcordia traicientis, admirabilis: inexplabili salutis animarum siti accensa; intemeratæ Virginitatis flore candida; Diuinis visionibus, prophetante spiritu, ac multiplici gratiã sanctatum; in vita & post mortem, toto orbe celeberrima: hæc inquam sanctissima Virgo, magnæ S. IGNATI gloria causa fuit; quia Societatis IESV per S. IGNATIUM institutæ, se filiam agnouit, eiusque operã & in Confessionibus factis, & in Spiritualium rerum magisterio vsa est, & multa, Deo reuelante in commendationem Societatis IESV, cognouit, verboque ac scripto testata reliquit: præsertim in vita sua, quam iussu cuiusdam insignis Theologi ex Ordine S. Domini conser-

psit. Ex qua deinde Italicè, Romæ impressa Anno 1601. & ab Archiepiscopo Auenionensi dedicata Clementi VIII. Pont. Max. hoc loco Latine ad verbum reddita, quædam referentur.

Capite 5. Pag. 47. dicte vite sic Sancta Teresa scribit.

Mansi in hac cæcitate credo plusquam 17. annis, donec quidam Pater S. Dominici valde doctus, mihi aperuit oculos in aliquibus rebus: & illi ex Societate IESV totaliter mihi incusserunt tantum timorem: scilicet non parui faciendi quedam peccata, qua quidam rudes Confessarij, dicebant S. Teresa, non esse peccata, aggravando mea aded mala principia, sicut postea dicam, &c.

Cap. 23. Pag. 236. eiusdem vite sic eadem Sancta scribit.

Cùm venissent huc Patres Societatis IESV, quibus ego, non cognoscendo vllum illorum, eram multum addicta, tantum quia sciebam modum ipsorum ita vivendi, sicut orandi; sed non me inueniebam dignam loquendi cum illis, nec fortem ad obediendum illis, &c.

Et infra in eodem Cap. Pag. 239. hæc habet.

Fuit propter maius bonum meum ut ego cognoscerem, & tractarem cum gente aded sancta, qualis est Societas IESV. Porro notandum est, Antonium Kerbekium Augustinianum, in Latina versione vite S. Teresa edita Moguntia, Anno 1603. typis Io. Albini, omisisse hæc, & serè omnia alia, que sunt à S. Teresa in commendationem Societatis IESV scripta. Cur autem omiserit, non est difficile diuinare.

Et Pagina 244.

Affligebar quòd domestici me viderent tractantem cum personis aded Sanctis, vti erant illæ ex Societate, timens miseriam meam, & videbar esse magis obligata, ne essem aded miseræ, & vt me priuarem meis recreationibus otiosis.

Et infra pag. 246. in ipso fine Capituli sic S. Teresa ait.

Laudatus sit Dominus, quòd mihi dederit gratiam obediendi meis Confessariis, (quamuis imperfectè) qui quasi semper fuerunt isti benedicti homines Societatis IESV, &c. Cæpit postea anima mea sentire manifestam meliorationem, sicut nunc dicam.

Cap. 24. pagina 249. de Societate sic scribit.

Habitabam propè illos gaudento valdè, Lancicij Opusc. Tom. 2.

quòd tractarem frequenter cum illis: quia tantum cognoscendo sanctitatem illorum conuersationis, erat magnus profectus, quem anima mea sentiebat.

Cap. 33. pag. 364. de quodam itinere sibi à Prouinciali imperato scribens ait.

Consolabar multum, quòd scirem in illo loco esse domum Societatis IESV.

Cap. 38. pag. 421. sic de Societate scribit.

Cuius nomen in suo manu scripto originali ipsa S. Teresa expressit hoc loco, & ore tenus idem narrauit, teste Ribera in vita S. Teresa Romæ impressa lib. 4. cap. 5. pag. 207. [quam vitam R. P. Fr. Ioannes à IESV MARIA Carmelita Discalceatus, in Compendio vite B. Teresa, Roma Anno 1609. impresso, & dicato Paulo V. Pontifici Maximo, vocat historiam fide dignissimam lib. 1. cap. 1. pag. 4.] Sic inquam S. Teresa de Societate scribit: De aliquibus Religiosis vnus certi Ordinis, & de toto Ordine simul, vidi magnas res, vidi illos in cælo cum vexillis albis in manu aliquoties, & alias similes res magnæ admirationis: propter quod habeo dictum Ordinem in magna veneratione, quia longo tempore conuersata sum cum illis, & video illorum vitam conformem ei, quod Dominus de ipsis mihi monstrauit &c.

Hoc ipsum est in vita S. Teresa Latine edita à Martino Martinez. Colonia impressa, Anno 1620. à Ioanne Kinckio pag. 303.

Eodem Cap. pag. vite sue eadem Sancta sic scribit.

Cùm essem in quodam templo cuiusdam Collegij Societatis IESV, cum illis magnis afflictionibus quas sensi in animo & corpore, audiendo Missam, quam quidam Pater dicebat pro vno Fratre Societatis mortuo, vidi illum ire ad cælum cum multa gloria, & ex particulari fauore eum comitari Maiestatem Domini nostri.

Capite 39. Pag. 447. in fine capituli.

Cùm essem, inquit, in quodam templo cuiusdam Collegij Societatis IESV, & communicarent Fratres illius domus, vidi pretiosam vestem [seu umbellam, Italicè pallio] supra caput illorum, hoc vidi bis: sed quando alia personæ communicabant, hoc non videbam.

Cap. 40. pag. 455. vite sue sic loquitur de eadem Societate IESV, teste Ribera l. 4. c. 5. eius vite.

Manens quadam vice in oratione cum magna recollectione, suauitate, & quiete, videbar esse circumdata ab Angelis, & valdè vicina Deo, Ee 3 cæpi

cœpi orare suam Maieſtatem pro Eccleſia. Fuit mihi indicatus magnus profectus, quem debebat facere quædam Religio temporibus ultimis, & fortitudo cum qua debebat ſuſtentare fidem, &c. Porro Ribera loco citato ponit hæc ipſa verba, sunt sanctæ Teresiæ à Christo dicta de Societate IESV, uti ea vertit Martinus Martinez, pagina 307. Si verò ipſa ſcires, quas hi futurus sæculis, Eccleſiæ laboranti modo, ſuppeticas ſint laturi. Hanc ſibi ait viſionem etiam ſæpiùs oblatam. Eſti verò in illa Teresiæ vita, quæ typis edita circumfertur, ſuo hæc familia ſingillatim non indicetur nomine; in ipſo tamen authographo, & in omnibus quos videre contigit, calamo exaratis libris, illius nomen apertè proditum eſt. Hæc quidem Redemptoris IESV verba infra Cap. 40. rursus repetit, non tamen declarato Religionis ipſius nomine: quod tamen dixi, certiffimum eſt, & ipſiſſime Teresiæ ex ore acceptum. Ita Martinez.

Eadem audiens quadam die Sacrum Patris Balthaſaris Alvarez Societatis IESV, Confessarij ſui, vidit eum toto tempore, quo Sacrum duravit, habuiſſe in capite diadema quoddam magni ſplendoris, ut ſcribit Ludouicus de Ponte in vita Patris Alvarez, Cap. 6. §. 1. pag. 69.

Eadem Deo revelante, cognovit dictum Patrem Alvarez Confessarium ſuum, fore ſaluū, ostenditque illi Dominus noster prætantem quendam locum in cœlo, quem eſſet habiturus, & adiecit, quòd ille tunc in terra eſſet aded in excelſo perfectionis gradu conſtitutus, ut eo tempore nullus eſſet in altiori, & iuxta talem gradum reddendos illi gradus in cœlo, & quòd ipſe excederet in perfectione quofuſus tunc in terra exiſtentes. Quo tempore plurimi erant inſignis ſanctitatis in Eccleſiâ, & in ipſa Societate, & extra illam. Hanc cœleſtem revelationem ipſamet S. Teresiæ retulit, & Patri Balthaſari, & multis alijs Societatis Patribus, & aliquibus ſuis Monialibus, alijsque personis religioſis, quæ id tanquam certiffimum referebant. Quin etiam eandem revelationem S. Teresiæ notavit in ſecretioribus ſuis chartis, quæ poſtea peruenierunt ad manus Didaci Iepesij Epilcopi Turiaſonenſis, qui Sanctæ huius vitam Hiſpanicè edidit, Anno 1606. & Paulo V. dicavit, & in eis eam legit, alijsque legendam propoſuit, ut ſcribit Ludouicus de Ponte Cap. 11. vitæ Patris Alvarez §. 2. pag. 124. & 126.

Eadem S. Teresiæ interrogata à quadam ſua Moniali, an ſibi expediret cum Sancto iſto Balthaſare agere, reſpondit: Magna Dei erga te eſſet miſericordia, nam talis eſt, cui anima mea præ alijs omnibus plus debet in hac vita, & qui præ alijs adiuvit me, ac direxit in via ad perfectionem. Ita ſcribit Ludouicus de Ponte in vita Patris Alvarez, Cap. 11. initio paginæ 117.

Eadem S. Teresiæ multis annis poſt ſuam mortem, apparens cuidam famulæ Dei, S. Matti

Tereiæ valdè denotæ, probata virtutis & fidei: volens ipſam in quadam magna afflictione ſolari; inter alia multa, hæc verba ei dixit: Ego ſum filia Societatis; habui in ea Confessarium, quem nunc in cœlo & agnoſco, & venero. Quòd intellexit de Patre Alvarez, nam etſi alios quoque ex Societate Confessarios habuit, hic tamen diuturnior fuit, ipſamque magna cura præ alijs iuvit ad præceſſa ſua deſideria executioni mandanda, & de quo ipſa gloriabatur, quòd Confessarium & Magiſtrum eum haberit. Ita Ludouicus de Ponte, in vita Patris Alvarez Cap. 8. §. 1. pag. 607.

Eadem S. Teresiæ Deo revelante ſcivit mortem 40. Patrum & Fratrum Societatis IESV, euntem in Braſiliam, & ab Hæreticis occolorum, ſtatimque ac illos occiderunt, dixit Patri Balthaſari Alvarez, ſuo Confessario, ſe eos vidiffe cum coronis Martyrum in cœlo: ut ſcribit Didacus Iepesius Epilcopus Turiaſonenſis in vita S. Teresiæ libro 3. c. 17. pag. 152.

Eadem vidit animam Patris Gutierrez ex eadem Societate IESV, in Gallia deſuncti pro fide ex ærumnis in carcere toleratis, laureolâ Martyrij inſignem in cœlum deſcendi triumphantem, quemadmodum ſcribitur in vita Patris Suarez impreſſa Lugduni, Anno 1620. initio Tomi 1. de Gratia.

Porro Patres è Societate IESV, qui vel Confessarij S. Teresiæ fuerunt, vel eius ſpiritum ac revelationes ipſamet poſcente examinarunt, & approbarunt, hi commemorantur à Scriptoris vel tranſlatoribus vitæ S. Teresiæ.

Pater Fræciſcus Borgias, P. Antonius Araoz, P. Egydius Gonzalez, P. Balthaſar Alvarez, P. Martinus Gutierrez, Pater Salazar, P. Ripalda, P. Paulus Hernandez, P. Rodericus Alvarez, P. Satanderius, P. Fræciſcus Ribera, P. Henricus Henriquez, P. Bartholomæus Perez, & alijs rerum diuinarum conſultiffimi. Quos nominatos videre lector poterit in Compendio vitæ B. Teresiæ Romæ edito, à R. P. Fr. Ioanne Carmelita Diſcalceato, lib. 1. cap. 1. pag. 7. & 8. & lib. 2. cap. 10. pag. 51. & lib. 4. cap. 4. & 5. pag. 227. 231. apud Riberam lib. 4. cap. 7. pag. 316. Romæ editionis Italicæ. Et in Compendio Italico Romæ hoc Anno edito, pagina 8. Et in Præfatione Coſimi Gacci præfixa vitæ Italicæ S. Teresiæ Et in epiltola dedicatoria vitæ eiufdem Latine à Ioan. Kinchio Colon. impreſſa.

Quin etiam initium intimæ & maioris cum Domino familiaritatis & arctiffimæ neceſſitudinis Sanctam Teresiæ habuiſſe, conſilio & operâ cuiuſdam è Societate Confessarij ſui, ita teſtatur R. P. Ioannes à Ieſu Maria Diſcalceatus in Compendio vitæ eius lib. 1. cap. 10. pag. 51. Sub id tempus, inquit, eius Confessarius Abulâ diſceſſit, quòd eam non parum afflixit, ratam vitæ alium ex ſententia ſucceſſurum, Affuit tamen
alium

alius ex eadem Societate, qui cum animaduertet B. V. Tereſiam pro ingenij nobilitate, ijs à quibus diligebatur amicitiae profeſſione, vicem rependere, quæ affectum erga Diuina diminueret poſſet, ſuadere cepit, ijs neceſſitudinibus nuntium remitteret. Res ſubaltera viſa eſt, ob- tendebat enim ingratiſſimam. At Pater ille orandum dixit, & Spiritus ſanctus hymnum per dies aliquot ad lucem impetrandam iniunxit. Auidè rem aggreſſa eſt, & die quadam cum pro re longius oraret, ſubitaneo raptu, quem viſque ad id tempus experta non fuerat, propè ſenſibus alienata, in animæ centro, audiuit verba hæc: Nolo iam cum hominibus, ſed cum Angelis familiariter verſeris. Quæ ſanè cordi Virginis robur tantum indiderunt, vt quod annis plurimis, nauitate multâ, conſilij oportunitas nequiterat, momento vno peregerit. Hinc clementiſſimus Deus eam alloqui cepit, & creberrimè conſuevit. *Hæc ille.*

Eſt ego huius Opusculi Scriptor in omnibus editionibus Hiſpanicis & Italicis, vitæ Sanctæ Tereſiæ, & Romæ aliquoties, & Neapoli, ab ipſamet ſcriptæ & poſtea impreſſæ, legerim hæc omnia, quæ in hoc Capite recenſui, hoc non contentus, cum reſeuiſſem aliquos Religioſos (quorum nominibus parco) in hoc Regno non ſemel coram ſecularibus ſuis confidentibus ſparſiſſe hæc quæ recenſui, non eſſe vera, poſt felicem electionem Adm. R. P. N. moder- ni Præpoſiti Generalis Vincentij Carraſæ, rogauit R. P. Petrum de Mendoza, tunc quoque à nobis electum Aſſiſtentem Hiſpaniæ vt committeret alicui Patri in Hiſpania, vt adiret bibliothecam celebriſſimam in Hiſpania Monafterij Regij S. Laurentij, dicti Eſcurial, in qua bibliotheca tanquam pretioſus theſaurus conſeruatur vita S. Tereſiæ, propria ipſius manu ſcripta. Comiſit hoc negotium R. P. Aſſiſtens vni è noſtris Patribus, qui adiit hoc Monafterium, & diligenter curauit ex vita Originali S. Tereſiæ fideliter tranſcribi hiſpanicè, omnia illa, quæ in hoc capite ex vita eius Romæ bis impreſſa, recenſui. Hac re conſecta & authenticè in Publicum Inſtrumentum relata coram teſtibus, miſit mihi R. P. Aſſiſtens hoc Inſtrumentum Authenticum à quatuor Notariis Apoſtolicis iuratis ſubſcriptum, cum ſolitis clauſulis & ſolemnitatibus. Scripſit hoc Inſtrumentum Notarius Apoſtolicus Hector Dela Barrera, & Montenegro, tanquam is qui coram teſtibus aliquot Religioſis illius Monafterij, in illa bibliotheca hæc omnia in hoc capite à me narrata deſcripſit ex vita S. Tereſiæ propria eius manu ſcripta. Scripſit autem authenticè hoc Inſtrumentum Anno 1646. decima die Menſis Septembris, ad inſtantiam R. P. Fr. Ambroſij de S. Maria, coram teſtibus Joſephò de Penalber, & Dominico Gonzales de Argumozza, & Alphonſo Gomez, Religioſis dicti Monafterij. Porro textus hiſpa-

nicus ab hoc Notario tranſcriptus, plane ad verbum congruit cum mea verſione latina in hoc Capite à me poſita. Accedit, quòd dictus Notarius Apoſtolicus in principio ſui Inſtrumenti expreſſè facit mentionem huius Capituli Decimionii, & pagina 174. Opusculi de Gloria S. Ignatij Antuerpiæ impreſſi Anno 1629. & aſſerit textum Hiſpanicum S. Tereſiæ cum Latina mea narratione concordare. Nullus ergo, niſi malignus & inuidus hæc à me ſcripta in dubium vocare poteſt.

CAPVT VIGESIMVM

De Gloria S. Ignatij ex S. Philippo Nerio deriuata.

ANequam offendamus modos, quibus S. Ignatio gloria ex S. Philippo Nerio acceſſit, breuiter declarandum eſt, quis & quantus vir fuerit Sanctus Philippus Nerius, Fuit is fundator Congregationis Oratorij, ex qua tum viri alij clariffimi, tum celeberrimus ille Annalium Eccleſiaſticorum Scriptor, Cæſar Baroni- us, & Thomas Bozius author duorum Tomorum de ſignis Eccleſiæ, prodire: Horum Spiritualis Magiſter ac Pater B. Philippus, cum omnibus Chriſtianiſſimis virtutibus mirificè excelleret, virginitatem perpetuè ſeruauit, neque id ſolum, ſed etiam ſuauiſſimum pudicitiae odorem, foetoremque impudicorum hominum diuinitus ſentiebat. Prophetiae dono valdè excelluit, multa occulta & abſentia, & cordium arcana cognouit, multa futura veriſſimè prædixit. Chriſti Angelorum, Sanctorumque apparitionibus frequenter recreabatur. Viuens ipſe plurimis apparuit, & periclitantibus opem tulit. Egros innumeros ſanauit, morti proximò à morte liberauit; mortuum viuens ad vitam redocauit, alterum poſt mortem, vt omittam alia eius inſignia miracula. Saepè orans vel Sacrum faciens, toto corpore à terra ſublatus, viſus eſt: innumeros è peccatorum ſordibus ereptos ad piam religioſamque vitam traduxit, in maximaque apud omnes veneratione vixit. Tandem plenus meritis, octogelimo ſuae ætatis anno Romæ obiit 26. Maij 1595.

Hic tantus vir adeo in tota Eccleſia Dei celebriſſimus & à Deo Sanctorum gloria ſublimatus, vt vocatur in Oratione approbata à Sacra Rituum congregatione, erat familiaris S. Ignatio, à quo ante inſtitutam à ſe Congregationem Oratorij Romani, petiit in noſtram Societatem recipi: quemadmodum eo mortuo illius intimi, Cardinalis Cruſanus & noſter Bellarminus, ſe id à S. Philippo audiuiſſe narrarunt. Ego ſanè anno 1596. hoc publicè à Bellarmino, tunc noſtro Rectore in Collegio Romano audiui; immo & cauſam ei à S. Philippo narratam tanquam